

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky

10Asan/9/2021

IČS:5019200695

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anity Filovej (sudkyňa spravodajkyňa) a sudcov JUDr. Petry Príbelskej, PhD. a JUDr. Juraja Vališa, LL.M. v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): **AUTOALLES, s.r.o.**, so sídlom Košická 34, 080 01 Prešov, IČO: 36 359 033, *právne zastúpený: AKNOVIKMEC s.r.o., so sídlom Rázusova 125, 093 01 Vranov nad Topľou, IČO: 36 868 701*, proti žalovanému: **Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie**, so sídlom v Bratislave, Bajkalská 21/A, 827 99 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného číslo: SK70187/99/2018 z 22. augusta 2019, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č.k. 31S/85/2019-169 z 10. novembra 2020, takto

rozhodol:

- I. Kasačná sťažnosť sa **zamieta**.
- II. Účastníkom konania sa nárok na náhradu trov kasačného konania **nepriznáva**.

Odôvodnenie

1. Pribeh administratívneho konania

1. Rozhodnutím číslo: 1/0377/05/2017 zo dňa 21.02.2018 (ďalej ako „prvostupňové rozhodnutie“)

Slovenská obchodná inšpekcia, Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Žiline pre Žilinský kraj (ďalej ako „prvostupňový správny orgán“) rozhodol tak, že žalobcovi prevádzkareň: AUTOALLES, Trusalová 1, Turany, uložil pokutu vo výške 20.000,- € podľa § 108e ods. 2 zákona č. 725/2004 Z. z. o podmienkach prevádzky vozidiel v premávke na pozemných komunikáciách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „zákon č. 725/2004 Z.z.“), a to ako účastníkovi konania - právnickej osobe, pre porušenie zákazu právnickej osoby ponúkať na trhu Slovenskej republiky cestné motorové vozidlá, na ktorých došlo k neoprávnenej manipulácii s počítadlom prejdenej vzdialenosti, keď kontrolami dňa 13.10.2017 a 26.10.2017 boli zistené nedostatky u motorových vozidiel:

2. VOLKSWAGEN PASSAT Variant 1,9 TDi, 74 kW, VIN:..., ktoré ako vyplýva z opisu konania žalobcu podľa bodu 1. výroku prvostupňového rozhodnutia žalobca ako sprostredkovateľ predaja ponúkal v období od 02.10.2017 do 26.10.2017 a u ktorého došlo k neoprávnenej manipulácii s počítadlom prejdenej vzdialenosti,

3. VOLKSWAGEN PASSAT Variant 1,6 TDi, 77kW, VIN: ..., ktoré ako vyplýva z opisu konania žalobcu podľa bodu 2. výroku prvostupňového rozhodnutia žalobca ako účastník konania - sprostredkovateľ predaja ponúkal v období od 02.09.2017 do 26.10.2017 a u ktorého došlo k neoprávnenej manipulácii s počítadlom prejdenej vzdialenosti

4. ŠKODA SUPERB Combi 1,6 TDi, 77 kW, VIN: ... ktoré podľa opisu konania žalobcu uvedeného v bode 3. výroku prvostupňového rozhodnutia žalobca ako účastník konania - sprostredkovateľ predaja ponúkal v období od 25.09.2017 do 26.10.2017 a u ktorého došlo k neoprávnenej manipulácii s počítadlom prejdenej vzdialenosti,

5. VOLKSWAGEN PASSAT Variant 1,6 TDi, 77 kW, VIN: ..., ktoré podľa opisu konania žalobcu uvedeného v bode 4. výroku prvostupňového rozhodnutia žalobca ako účastník konania - sprostredkovateľ predaja ponúkal v období od 26.05.2017 do 27.06.2017 a u ktorého došlo k neoprávnenej manipulácii s počítadlom prejdenej vzdialenosti.

Účastník konania ako právnická osoba tak porušil zákaz ponúkať na trhu Slovenskej republiky cestné motorové vozidlá, na ktorých došlo k neoprávnenej manipulácii s počítadlami prejdenej vzdialenosti, čím došlo k porušeniu § 23b ods. 3 zákona č. 725/2004 Z.z.

2. Z odôvodnenia prvostupňového rozhodnutia vyplýva, že pre vyvodenie zodpovednosti účastníka konania je podstatné, že na predmetných vozidlách, ktoré boli ponúkané zo strany účastníka konania, došlo k neoprávnenej manipulácii s počítadlami prejdenej vzdialenosti. Na všetkých predmetných motorových vozidlách sú údaje z kontroly originality, stavu technickej kontroly a emisnej kontroly vykonanej na Slovensku, údaje o prejdenej vzdialenosti uvedené v Zmluvách o sprostredkovaní a stavy

najazdených kilometrov odfotografované pri kontrole dňa 13.10.2017 nižšie ako údaje o prejdenej vzdialenosti uvedené v databáze registra prevádzkových záznamov vozidla (prevádzkované spoločnosťou IRIS IDENT s.r.o.) zaznamenané v Holandsku. V prípade správneho deliktu, ako tomu bolo v prejednávanej veci, účastník konania zodpovedá za plnenie povinností a zákazov stanovených príslušnou právnou úpravou objektívne, t. j. bez ohľadu na zavinenie (úmysel, či nedbanlivosť, vedomosť či nevedomosť) alebo iné okolnosti, za ktorých došlo k ich porušeniu (napr. bez ohľadu na to, či účastník konania má alebo nemá možnosť odkontrolovať históriu predmetných motorových vozidiel v rámci iných databáz ako tých, ktoré sú dostupné alebo bez ohľadu na to, či má účastník konania možnosť získať doklady, ktoré získa v rámci svojej kontrolnej činnosti Slovenská obchodná inšpekcia).

3. Pokiaľ ide o tvrdenia účastníka konania, ktoré sa týkajú databázy registra prevádzkových záznamov vozidla, ktorú prevádzkuje spoločnosť IRIS IDENT s.r.o., prvostupňový správny orgán prvého stupňa poukázal na to, že v zmysle úpravy podľa § 32 ods. 1 písm. j/ zákona č. 725/2004 Z. z. poverená technická služba kontroly originality vozidiel je povinná spracovať údaje o prevádzkových záznamoch vozidiel vrátane údajov z počítačiel celkovej prejdenej vzdialenosti v registri prevádzkových záznamov vozidiel s celoštátnou pôsobnosťou pre kontrolu vozidiel a pre medzinárodný informačný systém vozidiel a tieto poskytovať oprávneným osobám v rozsahu a spôsobom ustanoveným všeobecne záväzným právnym predpisom, ktorý je vydaný na vykonanie označeného zákona. Poverená technická služba kontroly originality môže uverejňovať na svojom webovom sídle alebo poskytovať tretím osobám v elektronickej forme so súhlasom ministerstva údaje o prevádzkových záznamoch vozidiel v zmysle ust. § 108d ods. 3 zákona č. 725/2004 Z. z., iné osoby ako uvedené v ods. 2, ktoré zistia neoprávnenú manipuláciu s počítačom prejdenej vzdialenosti cestného motorového vozidla, sú povinné bezodkladne oznámiť Slovenskej obchodnej inšpekcii všetky im známe identifikačné údaje o prevádzkovateľovi vozidla a o vozidle, najmä značku, obchodný názov, typ, identifikačné číslo vozidla, VIN a evidenčné číslo vozidla ako aj ostatné zistené informácie o neoprávnenej manipulácii s počítačom prejdenej vzdialenosti a špecifikáciu zistených nedostatkov. Tieto povinnosti vyplývajúce z vyššie citovaných ustanovení si spoločnosť IRIS IDENT s.r.o. ako poverená technická služba kontroly originality vozidiel plní prostredníctvom registra prevádzkových záznamov vozidla. Podľa databázy registra prevádzkových záznamov vozidla, ktorý prevádzkuje spoločnosť IRIS IDENT s.r.o. účastník konania ponúkal predmetné cestné motorové vozidlá, u ktorých došlo k neoprávnenej manipulácii s počítačmi prejdenej vzdialenosti, nakoľko údaje z kontroly originality, stavu technickej kontroly a emisnej kontroly vykonanej na Slovensku boli nižšie ako údaje o prejdenej vzdialenosti uvedené v databáze registra prevádzkových záznamov vozidla zaznamenaných v Holandsku.

4. Skutkový stav zistený v čase kontrol, po porovnaní so stavom, ktorý je vyžadovaný všeobecne záväznými právnymi predpismi, bol spoľahlivo vyhodnotený ako stav protiprávny. V zmysle ust. § 108e ods. 2 zákona č. 725/2004 Z. z. vyplýva správne mu orgánu obligatórna povinnosť pristúpiť k uloženiu sankcie tomu, kto poruší niektorý zákaz ustanovený v § 23b zákona č. 725/2004 Z. z. Pre samotné konštatovanie o porušení zákazu ustanoveného zákonom je rozhodujúci skutkový stav zistený v čase kontrol. Konaním žalobcu neboli splnené zákonom stanovené podmienky a došlo k porušeniu úpravy podľa § 23b ods. 3 zákona č. 725/2004 Z. z., pričom zodpovednosť žalobcu bola spoľahlivo preukázaná.

5. Pri určení výšky pokuty bola zohľadnená skutočnosť, že spotrebitelia boli pri ponuke motorových vozidiel, u ktorých došlo k neoprávnenej manipulácii s počítadlami prejdenej vzdialenosti, uvedení do omylu uvedením nižšieho počtu najazdených kilometrov. Popísaným konaním predávajúci v konečnom dôsledku mohol profitovať z vyššej ceny motorových vozidiel, nakoľko v dôsledku zníženého počtu najazdených kilometrov mohol ponúkať predmetné vozidlá za vyššie ceny. Zodpovednosť žalobcu je objektívna, to znamená bez ohľadu na akékoľvek okolnosti, ktoré spôsobili porušenie. Sankcia, uloženie ktorej prichádza do úvahy, je možná v rozpätí od 3 000,- € do 50 000,- € a konkrétne uložená sankcia vo výške 20.000,- € je určená tak, aby plnila úlohu výchovnú aj represívnu, postihovala protiprávne konanie a aby bola citeľná aj v majetkovej sfére páchatel'a deliktu. Plní zároveň aj úlohu preventívnu vo vzťahu k ostatným nositeľom totožných zákonných povinností a zákazov (generálna prevencia) a tak má silu odradiť od protiprávneho postupu.

6. Na základe včas podaného odvolania žalobcu žalovaný rozhodol rozhodnutím č.: SK/O187/99/2018 zo dňa 22.08.2019 (ďalej ako „napadnuté rozhodnutie“) tak, že odvolanie žalobcu zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil. Pokiaľ žalobca namietal, že neboli predložené hodnoverné a zákonné dôkazy, žalovaný označil zoznam dôkazov, tak ako sú identifikované pod písmenom a/ až f/ na strane 9 a 10 odôvodnenia napadnutého rozhodnutia. Pokiaľ ide o výpisy z registra prevádzkových záznamov, žalovaný uviedol, že tieto boli žalobcovi ako účastníkovi konania zaslané listom zo 17.01.2019 s tým, že sa účastník konania mohol k týmto dokumentom vyjadriť v lehote 5 dní, čo aj využil. Pokiaľ ide o jeho námietku v tomto vyjadrení, podľa ktorej výpis z registra prevádzkových záznamov k predmetným motorovým vozidlám nebolo možné získať žiadnemu účastníkovi konania v čase, kedy malo dôjsť k porušeniu zákazu podľa § 23b ods. 3 zákona č. 725/2004 Z. z., žalovaný skonštatoval, že uvedená námietka neznamenaá nezákonnosť získaného dôkazu, či jeho nepoužiteľnosť v správnom konaní a v tejto časti poukázal na úpravu vyplývajúcu z § 32 ods. 1, 2, 3, § 33 ods. 2, všetko Správneho poriadku. Zdôraznil, že podľa citovanej právnej úpravy výpisy z prevádzkových záznamov k predmetným vozidlám je potrebné považovať za dôkazy v súlade s právnymi predpismi, ktorými je možné zistiť a objasniť

skutočný stav vecí. Žalovaný považuje všetky dôkazy v rámci písmena a/ až f/ za hodnoverné a zákonné, pretože na ich získanie bol správny orgán oprávnený. Účastník konania neuviedol žiadnu skutočnosť, na základe ktorej by bolo možné tvrdiť opak. Na základe uvedených dôkazov žalovaný uzavrel, že na predmetných motorových vozidlách došlo k neoprávnenej manipulácii s najazdenými kilometrami.

7. Prvostupňovému správnu orgánu bola poskytnutá databáza z registra prevádzkových záznamov, prevádzkovaná spoločnosťou IRIS IDENT s.r.o., ktorá je poverenou technickou službou kontroly originality a ktorá je prevádzkovateľom systému. Pokiaľ ide o námietku žalobcu, ktorý uvádza, že prvostupňový správny orgán nepravdivo tvrdí, že dokument 1/C mu bol poskytnutý spoločnosťou IRIS IDENT s.r.o., pretože na tomto dokumente 1/C je logo IRIS SH, žalovaný konštatuje, že údaje prvostupňový správny orgán získal od spoločnosti IRIS IDENT s.r.o. a tento dokument obsahuje znak irish z dôvodu, že IRIS SH, s.r.o. bola spoločnosťou, ktorá zabezpečovala technickú stránku - zabezpečenie registra. Žalovaný zdôraznil, že dôkaz bol získaný od spoločnosti IRIS IDENT s.r.o. ako poverenou technickou službou kontroly originality vozidiel a nie od IRIS SH, s.r.o., ktorá len zabezpečovala technické zabezpečenie registra.

8. Žalovaný zdôraznil, že žalobca ako účastník konania neuviedol žiaden právne relevantný argument a ani ustanovenie zákona, ktoré by potvrdzovalo jeho tvrdenie, podľa ktorého existuje rozdiel medzi správnym orgánom a súkromnou spoločnosťou, pričom získané dôkazy označil za legislatívne neprípustné a nezákonné. V tejto časti poukázal na úpravu podľa § 108a ods. 2, ods. 3 zákona č. 725/2004 Z. z. Rovnako v tejto časti na podporu svojej argumentácie citoval zo záverov rozsudku Krajského súdu Nitra sp.zn. 11 S/I 65/2017. Odvolací orgán uviedol, že v registri prevádzkových záznamov vozidla má SOI vytvorený špeciálny prístup práve na účely kontroly porušenia zákazu uvedeného v § 23b ods. 3 zákona č. 725/2004 Z.z.

9. Nie je podstatné, či účastník konania bol v postavení sprostredkovateľa predaja alebo či bol vlastníkom jednotlivých vozidiel, podstatné je, či došlo k porušeniu zákazu uvedeného v § 23b ods. 3 zákona č. 725/2004 Z. z. účastníkom konania. I v tejto časti žalovaný poukázal podporne na závery podľa rozsudku Krajského súdu Nitra sp.zn, 11 S/I65/2017. Rovnako žalovaný poukázal na ustanovenie sprostredkovateľskej zmluvy uzatvorenej medzi účastníkom konania a ďalšími subjektmi v článku VII Práva a povinnosti zmluvných strán, kde podľa bodu 2 zmluvné strany dojednali, že záujemca sa zaväzuje odovzdať vozidlo sprostredkovateľovi pri podpise tejto zmluvy a sprostredkovateľ sa zaväzuje vozidlo prevziať a počas trvania tejto zmluvy riadne opatrovať. Toto ustanovenie obsahuje každá zo štyroch sprostredkovateľských zmlúv. Predmetné vozidlá boli teda žalobcovi odovzdané, mal ich k dispozícii a bolo jeho povinnosťou postupovať s odbornou starostlivosťou, preveriť si stav počítadla prejdenej

vzdialenosti a najmä neponúkať na trhu Slovenskej republiky cestné motorové vozidlá, na ktorých došlo k neoprávnenej manipulácii s počítadlom prejdenej vzdialenosti. Vlastníctvo cestného motorového vozidla alebo zmluva uzavretá s majiteľom predmetného vozidla teda nie sú právne relevantné skutočnosti vo vzťahu k úprave § 23b ods. 3 zákona č. 725/2004 Z. z.

10. S poukazom na ustanovenie § 108e ods. 3 zákona č. 725/2004 Z. z. žalovaný skonštatoval, že pokuta bola udelená v rámci zákonnej sadzby a podľa jeho názoru v prípade porušenia ustanovenia § 23b ods. 3 zákona č. 725/2004 Z. z. tak závažným spôsobom, ako to bolo v prípade účastníka konania, je udelená pokuta primeraná. Je potrebné, aby uložená pokuta bola citeľná aj v majetkovej sfére páchatel'a deliktu a zároveň, aby plnila výchovnú a aj represívnu úlohu, čo vo výške stanovenej prvostupňovým správnym orgánom bude možné dosiahnuť, K porušeniu zákazu podľa § 23b ods. 3 zákona č. 725/2004 Z. z. došlo až pri štyroch motorových vozidlách, pričom u vozidla VOLKSWAGEN PASSAT Variant 1,9 TDi, 74 kW, VIN: ... došlo k veľmi výraznej neoprávnenej manipulácii s počítadlom prejdenej vzdialenosti. Rozdiel v danom prípade predstavuje až 212 388 km. Prvostupňový správny orgán uložil pokutu v rámci zákonom stanovenej sadzby a pokuta uložená vo výške 20 000,- € je represívna, ako aj preventívna.

11. Konanie pred správnym súdom

11. Proti napadnutému rozhodnutiu žalovaného podal žalobca správnu žalobu domáhajúc sa zrušenia napadnutého rozhodnutia žalovaného a vrátenia veci žalovanému na ďalšie konanie. Mal za to, že bol len sprostredkovateľom pre záujemcu o kúpu pre vlastníka, následne odstúpil od sprostredkovateľských zmlúv ohľadom predmetných vozidiel, pretože vlastník vozidla, resp. vlastníci týchto vozidiel mu uviedli nepravdivé údaje, z čoho vyplýva, že žalobca nemôže byť objektívne zodpovedný za porušenie povinnosti zákazu zásahu do odometra, pretože porušovateľ tejto povinnosti je známy a je ním práve vlastník vozidla. Správne orgány presne vedeli vyvodiť subjektívnu zodpovednosť za porušenie zákazu podľa § 23b ods. 1 písm. a) zákona č. 725/2004 Z. z. s poukazom na sankciu podľa § 108e uvedeného právneho predpisu. Žalobca poukázal na úpravu § 53 ods. 3 zákona č. 106/2018 Z. z. a uviedol, že táto úprava vylučuje jeho zodpovednosť. Žalovaný neposkytol žalobcovi právnu ochranu, hoci rozhodol už za novej právnej úpravy a neakceptoval zásadu vyplývajúcu z článku 50 ods. 6 Ústavy SR. Dôkazy, ktoré použil prvostupňový správny orgán, nie sú získané z legitímneho zdroja

12. Krajský súd v Žiline (ďalej len „správny súd“ alebo „krajský súd“) rozsudkom č.k. 31S/85/2019-169 z 10.11.2020 (ďalej len ako „napadnutý rozsudok“) správnu žalobu ako nedôvodnú postupom podľa

§ 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „SSP“ alebo „Správny súdny poriadok“) zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žalobcovi a žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

13. Správny súd dospel k záveru, že verejnoprávna zákonná úprava podľa § 23b ods. 3 zákona č. 725/2004 Z. z. žalobcovi ako subjektu, ktorý podniká ako podnikateľský subjekt - právnická osoba zakazovala v čase spáchania predmetných správnych deliktov ponúkať (rovnako i uvádzať a sprístupňovať) na trhu SR cestné motorové vozidlá, na ktorých došlo k neoprávnenej manipulácii s počítadlom prejdenej vzdialenosti (ďalej aj ako „odometer“). Činnosť žalobcu ako podnikateľa právnickej osoby v relevantných obdobiach, kedy tento inzeroval prostredníctvom webových stránok konkrétne vymedzených vo výroku prvostupňového rozhodnutia predmetné motorové vozidlá alebo mal predmetné vozidlá v priamej ponuke, bezpochyby naplnila znaky činnosti predpokladanej úpravou § 23b ods. 3 zákona č. 725/2004 Z. z., teda Činnosti ponúkania vozidiel, na ktorých došlo k neoprávnenej manipulácii s počítadlom prejdenej vzdialenosti, na trhu SR. Zároveň správny súd zdôrazňuje, že žalobca ani v správnom konaní a ani pred správnym súdom nespochybňoval a nerozporoval skutkové okolnosti vymedzené prvostupňovým správnym orgánom vo výroku jeho rozhodnutia, a to konkrétne časové obdobia uvedenej činnosti žalobcu, ani označenie webových stránok, kde mal žalobca predmetné vozidlá inzerovať a ani konkrétne inzerované údaje a zistené údaje.

14. Správny súd konštatoval, že relevantná právna úprava podľa § 23b ods. 3 zákona č. 725/2004 Z. z. zakotvuje objektívnu zodpovednosť subjektu podnikateľa právnickej osoby, teda typ administratívnej zodpovednosti, pre vznik ktorej sa zavinenie nevyžaduje a ktorá nastupuje už samotným porušením zákonom stanovenej povinnosti, v danom prípade porušením zákazu ponúkať na trhu Slovenskej republiky cestné motorové vozidlá, na ktorých došlo k neoprávnenej manipulácii s počítadlom prejdenej vzdialenosti, a teda táto zodpovednosť vo vzťahu ku konkrétnemu subjektu, ktorý tento zákaz poruší vzniká už ponúkaním takéhoto motorového vozidla na trhu SR. Žalobca ako podnikateľ právnická osoba vykonáva a aj v čase, keď predmetné vozidlá ponúkal na trhu SR, vykonával svoju podnikateľskú činnosť podľa § 2 ods. 1 Obchodného zákonníka, teda realizujúc podnikanie pri splnení jedného zo základných znakov výkonu podnikateľskej činnosti - výkonom podnikateľskej činnosti na vlastnú zodpovednosť. Z uvedeného pre žalobcu vyplýva i podnikateľské riziko, ktoré zahŕňa i jeho administratívnu zodpovednosť, nastupujúcu pri naplnení podmienok jej vzniku. V danom prípade je administratívna zodpovednosť žalobcu založená na objektívnom princípe vzhľadom na relevantnú právnu úpravu podľa § 23b ods. 3 zákona č. 725/2004 Z. z., a preto nie je možné ako dôvodnú hodnotiť námietku žalobcu č. 1.

15. Správny súd ďalej uviedol, že administratívnej zodpovednosti žalobcu nezbavuje a ani nemôže zbaviť sumár vykonaných úkonov identifikovaných žalobcom v správnej žalobe, vykonaných žalobcom za účelom preverenia stavu odometrov predmetných vozidiel, nakoľko v správnom konaní bolo preukázané, že stav odometrov predmetných motorových vozidiel v čase, kedy boli tieto ponúkané žalobcom na trhu SR nezodpovedal skutočnosti (konkrétne, že bol stav km nižší), teda, že nimi bolo neoprávnene manipulované. Pri tomto konštatovaní správny súd ako zákonný hodnotí i záver správnych orgánov, ktoré neviedli dokazovanie v správnom konaní cestou výsluchu majiteľov vozidiel, nakoľko takéto dokazovanie by smerovalo k dokazovaniu okolností týkajúcich sa subjektívnej stánky - zavinenia, naplnenie ktorej subjektívnej stránky administratívna zodpovednosť subjektu, ktorý porušil zákaz podľa ustanovenia § 23b ods. 3 zákona č. 725/2004 Z. z. nevyžaduje.

16. Ak žalobca poukazoval na to, že mu iná ako inzerovaná (ponúkaná) alebo v zmluvách o sprostredkovaní uvedená hodnota odometrov predmetných vozidiel známa nebola a nezistil inú hodnotu ani pri vynaložení úsilia opísaného v správnej žalobe správny súd konštatuje, že táto argumentácia nie je spôsobilá zbaviť žalobcu jeho administratívnej zodpovednosti v prejednávanej veci primárne vzhľadom na povahu jeho zodpovednosti, ktorá je objektívnou zodpovednosťou ako je už vyššie konštatované, bez možnosti liberácie, a teda právna úprava tejto zodpovednosti vo vyššie citovanom, pre túto vec v relevantnom znení, nepredpokladá zákonom vymedzený dôvod, pri preukázaní ktorého by sa žalobca svojej zodpovednosti zbavil. Z obsahu inšpekčných záznamov, ktoré sú súčasťou administratívneho spisu vyplýva, že prvostupňový správny orgán a aj žalovaný, ktorý sa neuspokojil len s rozsahom dokazovania vykonaného prvostupňovým správnym orgánom si sám zabezpečil výpisy z registra prevádzkových záznamov k predmetným vozidlám (tieto zaslal žalobcovi a umožnil mu vyjadriť sa k nim, čo žalobca i využil).

17. Správny súd považoval za potrebné a to s poukazom na úpravu podľa § 48 ods. 4 zákona č. 106/2018 Z. z. o premávke vozidiel v cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej ako „zákon č. 106/2018 Z. z.“) zdôrazniť, že informácie z Registra prevádzkových záznamov vozidiel podľa § 48 zákona č. 106/2018 Z. z. (ako registra v uvedenej právnej podobe, s obsahom a podmienkami fungovania, zriadeného práve až touto novou právnou úpravou, čo správny súd zdôrazňuje), poskytujú alebo sprístupňujú osoby podľa ods. 3 písm. g/ až i/ zákona č. 106/2018 Z. z. bezplatne, rovnako ako aj staršie údaje, dopĺňajúce históriu záznamov vozidla, ak takými údajmi disponujú. V tejto súvislosti správny súd zdôrazňuje, že Register prevádzkových záznamov vozidiel v uvedenej právnej podobe, s obsahom a podmienkami fungovania ako vyplýva z § 48 zákona č. 106/2018 Z. z., bol zriadený až zákonom č. 106/2018 Z. z. a v čase, kedy mal žalobca predmetné vozidlá ponúkať na trhu SR, tento

register ešte v uvedenej podobe, spojenej so zákonnou povinnosťou pre jednotlivé technické služby, právnické osoby, fyzické osoby - podnikateľov a orgány zasielať informácie o cestných motorových vozidlách do tohto registra neexistoval. V pomeroch prejednávanej veci však bolo potrebné aplikovať na právne posúdenie, vzhľadom na čas spáchania správnych deliktov žalobcom, právnu úpravu podľa zákona č. 725/2004 Z. z. a nie novú právnu úpravu vyplývajúcu z § 53 ods. 3 zákona č. 106/2018 Z. z..

18. Správny súd ďalej konštatoval, že z úpravy § 23b ods. 3 zákona č. 725/2004 Z. z. vyplýva, že je irelevantné, kto manipuláciu s odometrom realizoval (či to bol vlastník motorového vozidla alebo tretia osoba - sprostredkovateľ a pod.), pretože subjektom zodpovednosti je podnikateľ právnická osoba, ktorá vozidlo na trhu SR ponúka a tou bol v predmetnej veci žalobca. Úprava § 23b ods. 3 zákona č. 725/2004 Z. z. je úpravou konania jednak odlišného subjektu a jednak odlišného samotného konania, ako takého oproti úprave podľa § 23b ods. 1 tohto právneho predpisu, a teda z hľadiska úpravy vyplývajúcej z § 195 písm. c) SSP je postup prvostupňového správneho orgánu, ako aj žalovaného zákonný a neporušujúci zásadu *ne bis in idem*. V nadväznosti na to správny súd nesúhlasí so žalobcom, pokiaľ tento tvrdil prioritu úpravy podľa § 23b ods. 1 oproti úprave § 23b ods. 3 zákona č. 725/2004 Z. z., pretože ide o úpravu odlišných právnych skutočností jednak čo do vymedzenia subjektu a ťažiskovo i pokiaľ ide o samotné konanie. Obsah súkromnoprávných vzťahov, do ktorých žalobca v súvislosti s ponúkaním predmetných vozidiel vstupoval, teda obsah konkrétne uzatvorených zmlúv o sprostredkovaní tak, ako sú súčasťou pripojeného administratívneho spisu a ani prípadné realizovanie a dôsledky realizácie súkromnoprávných úkonov sú právne bezvýznamné.

19. Úprava podľa § 53 ods. 3 zákona č. 106/2018 Z. z. účinná podľa článku XIII. tohto právneho predpisu od 20.05.2018 vymedzuje totožné konanie totožného subjektu administratívnej zodpovednosti ako úprava podľa § 23b ods. 3 zákona č. 725/2004 Z. z., pričom precizuje len samotné meracie zariadenie - jeho označenie a rozširuje zakázané konanie o realizáciu aj *iného sprostredkovania predaja* cestných motorových vozidiel na trhu SR. Zároveň úprava § 53 ods. 3 zákona č. 106/2018 Z. z. zavádza oproti úprave § 23b ods. 3 zákona č. 725/2004 Z. z. liberačný dôvod, podľa ktorého zákaz podľa § 53 ods. 3 veta po bodkočiarku zákona č. 106/2018 Z. z. *neplatí, ak je informácia o neoprávnenej manipulácii so zobrazenou hodnotou odometra alebo o neoprávnenej manipulácii s odometrom zverejnená pred uvedením, sprístupnením, ponukou alebo sprostredkovaním predaja a k vozidlu je pripojený výpis z Registra prevádzkových záznamov vozidiel*. Ťažiskovo práve z dôvodu, že takto vymedzený liberačný dôvod je viazaný na nový inštitút - Register prevádzkových záznamov vozidiel podľa § 48 zákona č. 106/2018 Z. z., a teda register v uvedenej zákonom vymedzenej forme a zákonom vymedzených

podmienkach fungovania neexistujúci v čase, kedy došlo ku spáchaniu predmetných správnych deliktov žalobcom, neprichádza do úvahy vo vzťahu k žalobcovi naplnenie tohto liberačného dôvodu, a tým je vylúčený záver, podľa ktorého je úprava podľa § 53 ods. 3 zákona č. 106/2018 Z. z. pre žalobcu v pomeroch prejednávanej veci priaznivejšia a mala byť aplikovaná žalovaným na základe ústavného princípu podľa čl. 50 ods. 6 Ústavy SR. Osobitne v tejto časti odôvodnenia správny súd v nadväznosti na dôvodovú správu k § 48 zákona č. 106/2018 Z. z. uvádza, že *Register prevádzkových záznamov upravený v § 48 zákona č. 106/2018 Z. z. je vnútroštátnym registrom fungujúcim až na základe uvedenej právnej úpravy a podľa pravidiel tejto právnej úpravy, a teda registrom odlišným od informačného systému o stave celkovej prejdenej vzdialenosti vozidiel (Mileage), podľa zmluvy o európskom informačnom systéme vozidiel a vodičských preukazov (EUCARIS), ktorej signatárom je i SR a tiež ide o odlišný inštitút od registra prevádzkových záznamov vozidiel (MileageSK), zriadeného zákonom č. 412/2015 Z. z. od 01.03.2016, slúžiaceho na zber a kontrolu údajov na národnej úrovni a tiež na medzinárodnú výmenu informácií o histórii najazdených kilometrov prostredníctvom modulu Mileage systému EUCARIS.*

20. Sankcia uložená žalobcovi z hľadiska jej druhu a výšky nevybočila z rozsahu správnej úvahy orgánu verejnej správy, a teda napadnuté rozhodnutie je zákonné i vo svetle úpravy podľa § 195 písm. e) SSP. Uložená výška sankcie je náležitá a v súlade s úpravou podľa § 47 ods. 3 Správneho poriadku dostatočne a zrozumiteľne odôvodnená, a to už v rozhodnutí prvostupňového správneho orgánu, s ktorým sa žalovaný stotožnil a zároveň ho i rozvinul.

III. Argumentácia účastníkov konania

21. Žalobca (sťažovateľ) podal kasačnú sťažnosť. Uplatňuje v nej dôvod podľa § 440 ods. 1 písm. g/ Správneho súdneho poriadku, pretože krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhol, aby kasačný súd napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že zruší napadnuté rozhodnutie žalovaného a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie alternatívne, aby kasačný súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil správne súdu na ďalšie konanie.

22. Sťažovateľ s poukazom na bod 12 rozsudku namietal, že nemal právne nástroje, ani oprávnenú možnosť domáhať sa u tretích osôb [importéri, servisné strediská a pod.] údajov o stave vozidla, ktoré im nepatrí. Tieto údaje im tretie osoby nie sú povinné a s ohľadom na ochranu osobných údajov ani oprávnené poskytnúť a to na rozdiel od štátnych orgánov, ktorým je každá dotknutá osoba povinná poskytovať súčinnosť, nakoľko štátne orgány sú k získavaniu týchto údajov oprávnené priamo zo zákona. Tento argument je rovnako veľmi podstatným, nakoľko správne orgány sa vôbec nevyjadrili ku

skutočnosti, že právna úprava nedefinovala v akom registri má sprostredkovateľ preverovať ojazdenosť km. Obidva správne orgány uviedli, že si tieto údaje zistili z úradnej moci v procese dokazovania od tretích osôb.

23. Zdôraznil, že Register prevádzkových záznamov vozidiel v uvedenej právnej podobe as obsahom a podmienkami fungovania ako vyplýva z § 48 zákona č. 106/2018 Z. z., bol zriadený až zákonom č. 106/2018 Z. z. a v čase, kedy mal predmetné vozidlá ponúkať na trhu SR, tento register ešte v uvedenej podobe neexistoval. Správne právne posúdenie by malo byť také, že krajský súd ho nebude považovať za zodpovedného za porušenie zákazu, keďže nemal možnosť predísť porušeniu predmetného zákazu vykonaním kontroly stavu odometrov. Z argumentácie krajského súdu sa zdá, že jediným spôsobom, ktorým bolo možné sa vyhnúť porušeniu zákazu ustanoveného v § 23b ods. 3 zákona č. 725/2004 Z. z., bolo neponúkať na trhu SR žiadne motorové vozidlá.

24. Žalovaný v písomnom vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že žalobca len napáda vtedy platný právny stav, resp. zákon a poukazuje na rozdiel medzi zákonom č. 725/2004 Z. z. a zákonom č. 106/2018 Z. z. o prevádzke vozidiel v cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, čo však nemôže nijako spochybniť zákonnosť rozhodnutia žalovaného ako správneho orgánu. Poukázal na to, že správnosť rozhodnutia krajského súdu potvrdzuje aj rozhodovacia prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, napríklad rozhodnutie v totožnej veci, sp. zn. 4Asan/27/2019 zo dňa 13.01.2021.

25. Žalovaný poukázal ďalej na skutočnosť, že v prejednávanom prípade boli v rámci výkonu kontroly zistené celkovo až 4 cestné motorové vozidlá, ktoré sťažovateľ ponúkal, a na ktorých došlo k neoprávnenej manipulácii s počítadlom prejdenej vzdialenosti (v prípade jedného z týchto cestných motorových vozidiel došlo k neoprávnenej manipulácii s počítadlom prejdenej vzdialenosti o cca 210 000 km, čo sa muselo prejaviť na jeho technickom stave, a mohlo byť zistené samotnou technickou prehliadkou). V obdobnom prípade, ktorý bol rozhodnutý Krajským súdom v Žiline č. k. 31 S/124/2018-224 dňa 20. októbra 2020, boli kontrolami žalovaného dňa 05.05.2017 a 27.07.2017 zistené celkovo až ďalšie 4 cestné motorové vozidlá, ktoré sťažovateľ ponúkal, a na ktorých došlo k neoprávnenej manipulácii s počítadlom prejdenej vzdialenosti.

26. V súlade s ustanovením § 108e ods. 2 zákona č. 725/2004 Z. z. mal žalovaný (správny orgán) zákonnú povinnosť uložiť pokutu v prípade, ak došlo k porušeniu niektorého zo zákazov ustanovených v § 23b zákona č. 725/2004 Z. z., a je nepochybne preukázané, že k takémuto porušeniu konaním sťažovateľa došlo. Sťažovateľ zodpovedá za porušenie zákonnej povinnosti na základe objektívnej

zodpovednosti, a bolo prvoradou povinnosťou účastníka konania neporušiť zákaz uvedený v § 23b ods. 3 zákona č. 725/2004 Z. z.

IV. Argumentácia Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky

27. 1. augusta 2021 začal Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (ďalej aj ako „Najvyšší správny súd“ alebo „kasačný súd“) činnosť a začal konať vo všetkých veciach, v ktorých do 31. júla 2021 konal Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj ako „Najvyšší súd“) v správnom kolégiu (čl. 154g ods. 4 a 6 Ústavy v spojení s § 101 e ods. 2 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov). Predmetná kasačná sťažnosť bola predložená Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky 6. mája 2021 a zaregistrovaná v jeho správnom kolégiu pod sp.zn. 10Asan/9/2021. Odl. augusta 2021 je teda na konanie onej príslušný Najvyšší správny súd. Vec bola náhodným spôsobom pridelená do piateho senátu Najvyššieho správneho súdu, ktorý o nej rozhodol v zložení uvedenom v záhlaví tohto rozsudku pod pôvodnou spisovou značkou.

28. Najvyšší správny súd konajúci ako súd kasačný, po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná včas (§ 443 ods. 1 SSP), oprávnenou osobou (§ 442 ods. 1 SSP), smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustná (§ 439 SSP) a má predpísané náležitosti (§ 57 SSP a § 445 SSP), preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach podanej kasačnej sťažnosti (§ 453 ods. 1 a 2 SSP) rozhodujúc bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a internetovej stránke Najvyššieho správneho súdu, pričom dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

29. Vychádzajúc z obsahu administratívneho a súdneho spisu a pochopiteľne z obsahu podanej kasačnej sťažnosti Najvyšší správny súd vyhodnotil rozsah a dôvody kasačnej sťažnosti vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu, pričom dospel k záveru, že nezistil dôvody na odchýlenie sa od logických argumentov a relevantných právnych záverov obsiahnutých v dôvodoch napadnutého rozsudku, vytvárajúcich dostatočné východiská pre vyslovenie výroku rozsudku. S týmito sa kasačný súd stotožňuje.

30. Kasačný súd v prvom rade poukazuje na to, že v rámci verejnoprávnej zodpovednosti za protispoločenské konanie právna teória rozoznáva trestné činy, priestupky, iné správne delikty, v ďalšej špecifikácii ešte správne disciplinárne delikty a správne delikty poriadkové. Deliktom je len také porušenie povinnosti (konanie alebo opomenutie), ktoré konkrétny zákon takto označuje. Rozlišovacím

kritériom medzi jednotlivými druhmi deliktov podľa závažnosti je miera ich typovej spoločenskej nebezpečnosti vyjadrenej v znakoch skutkovej podstaty, u iných správnych deliktoch a disciplinárnych deliktoch ešte aj okruh subjektov, ktoré sa deliktu môžu dopustiť (výstižne to určuje zákon o priestupkoch). Iné správne delikty sú svojou povahou najbližšie práve priestupkom. V oboch prípadoch ide o súčasť tzv. správneho trestania, o postih správnym orgánom za určité nedovolené konanie (či opomenutie). Je potrebné zdôrazniť, že formálne označenie určitého typu protispoločenského konania a tomu zodpovedajúcemu zaradeniu medzi trestné činy, priestupky, iné správne delikty a z toho vyvozené následky v podobe sankcií, vrátane príslušného konania, pritom či už ide o oblasť súdneho alebo správneho trestania, je len vyjadrením reálnej trestnej politiky štátu, teda reflexia názoru spoločnosti na potrebnú mieru ochrany jednotlivých vzťahov a záujmov. Kriminalizácia, či naopak dekriminalizácia určitého konania nachádza výraz v platnej právnej úprave a v ich zmenách, voľbe procesných nástrojov potrebných k odhaleniu a dokázaniu konkrétnych skutkov ako aj prísnosti postihu delikventa.

31. Pokiaľ ide o samotné posúdenie dôvodnosti kasačnej sťažnosti, sťažovateľ opakovane namietal neexistenciu možnosti kontroly stavu odometrov a s tým spojenú nemožnosť predísť porušeniu predmetného zákazu. Najvyšší správny súd v tejto súvislosti konštatuje, že tieto skutočnosti nepredstavujú okolnosti, na základe ktorých by sa sťažovateľ mohol zbaviť svojej zodpovednosti za protiprávne konanie vzniknuté porušením daného ustanovenia. Ustanovenie § 23b ods. 3 zákona č. 725/2004 Z. z. je totiž koncipované celkom jednoznačne. Pre naplnenie skutkovej podstaty správneho deliktu uvedeného v danom ustanovení predmetného zákona sa vyžaduje, aby tieto subjekty vykonávali tam uvedenú činnosť, ktorá je zakázaná, teda uvádzali, sprístupňovali na trhu alebo ponúkali na trhu Slovenskej republiky cestné motorové vozidlá, na ktorých došlo k neoprávnenej manipulácii s počítadlom prejdenej vzdialenosti.

32. V danom prípade ide o objektívnu zodpovednosť podnikateľa, ktorý musí postupovať s odbornou starostlivosťou v odbore svojej činnosti a zabezpečiť ochranu spotrebiteľa, ktorý dôveruje v odborné schopnosti sprostredkovateľa nákupu vozidla. Práve uvedenému je poskytovaná prostredníctvom daného správneho deliktu ochrana. Je na rozhodnutí každej konkrétnej osoby, ktorá sprostredkováva predaj motorových vozidiel, akým spôsobom sa ubezpečí, že nedošlo k neoprávnenej manipulácii s odometrom, čím eliminuje riziko zodpovednosti za dané protiprávne konanie. Napríklad tým spôsobom, že bude sprostredkovávať predaj iba tých motorových vozidiel, ktoré sú riadne servisované v akreditovaných servisoch, bude disponovať servisnou knižkou k motorovému vozidlu, pričom sa sám pochopiteľne môže rozhodnúť, že nebude sprostredkovávať predaj motorových vozidiel, ktoré tieto požiadavky nebudú spĺňať. V opačnom prípade sa totiž vystavuje riziku objektívnej zodpovednosti za porušenie ustanovenia § 23b ods. 3 zákona č. 725/2004 Z. z.

33. V danom prípade je nesporne preukázané, že sťažovateľ ponúkal na trhu SR. predmetné motorové vozidlá, na ktorých došlo k neoprávnenej manipulácii s počítadlom prejdenej vzdialenosti, pričom túto skutočnosť sťažovateľ ani nerozporuje. Naplnenie skutkovej podstaty správneho deliktu v zmysle § 23b ods. 3 zákona č. 725/2004 Z. z. teda bolo preukázané.

34. Kasačný súd považuje za potrebné zdôrazniť, že v prípade porušenia § 23b ods. 3 zákona č. 725/2004 Z. z. je vlastníctvo k motorovému vozidlu irelevantné. Zákaz uvádzať, sprístupňovať na trhu alebo ponúkať na trhu Slovenskej republiky cestné motorové vozidlá, na ktorých došlo k neoprávnenej manipulácii s počítadlom prejdenej vzdialenosti (odometrom) platí pre právnické osoby a fyzické osoby - podnikateľov bez ohľadu na to, či sú vlastníckmi, držiteľmi, obstarávateľmi predaja, prípadne sprostredkovateľmi predaja, teda bez ohľadu na to, aký majú tieto subjekty právny vzťah k vozidlu, u ktorého došlo k neoprávnenej manipulácii s odometrom. Vlastníctvo cestného motorového vozidla, alebo zmluva uzavretá s majiteľom predmetného vozidla nie sú právne relevantné skutočnosti k naplneniu skutkovej podstaty správneho deliktu (rovnaké závery obsahuje aj rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 3Asan/21/2019 zo 17. októbra 2019, ktorý prešiel aj kontrolou ústavnosti, nakoľko Ústavný súd SR uznesením II. Ú S 96/2020 z 20. februára 2020 ústavnú sťažnosť odmietol).

35. Záverom Najvyšší správny súd rovnako ako krajský súd považuje za nevyhnutné uviesť, že úprava § 53 ods. 3 zákona č. 106/2018 Z. z. síce zaviedla oproti úprave § 23b ods. 3 zákona č. 725/2004 Z. z. liberačný dôvod viazaný na nový inštitút - Register prevádzkových záznamov vozidiel podľa § 48 zákona č. 106/2018 Z. z., avšak tento neexistoval v čase, kedy došlo k spáchaniu predmetných správnych deliktov. Preto vo vzťahu k sťažovateľovi naplnenie tohto liberačného dôvodu neprichádza do úvahy. Touto skutočnosťou je preto vylúčený záver, že nová úprava podľa § 53 ods. 3 zákona č. 106/2018 Z. z. je pre sťažovateľa v pomeroch prejednávanej veci priaznivejšia a preto mala byť žalovaným aplikovaná na základe ústavného princípu podľa čl. 50 ods. 6 Ústavy SR.

V. Záver

36. Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností Najvyšší správny súd uzavrel, že napadnutý rozsudok správneho súdu je vecne správny a preto kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú, postupom podľa § 461 Správneho súdneho poriadku, zamietol.

37. O náhrade trov účastníkov kasačného konania rozhodol kasačný súd tak, že sťažovateľovi, ktorý v kasačnom konaní nemal úspech, ich náhradu podľa § 467 ods. 1 S SP v spojení s § 167 ods. 1 SSP

nepriznal a žalovanému nárok na náhradu trov konania zo zákona nevyplýva (§ 467 ods. 1 SSP v spojení s § 168 SSP).

38. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie: Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 13. decembra 2022

JUDr. Anita FIL O V Á, v.r.

predsedníčka senátu

JUDr. Petra PRÍBELSKÁ, PhD., v.r.

členka senátu

JUDr. Juraj VALÍŠ, LL.M., v.r.

člen senátu

Za správnosť vyhotovenia: